

Posudek vedoucího práce na magisterskou diplomovou práci Libora Kvasničky (ÚHV FF UK)

Magisterská diplomová práce Libora Kvasničky „Smyčcové kvartety Iši Krejčího, ÚHV FF UK, Praha 2006“ vyrostla z diplomantovy práce v semináři hudby 20.století a pojednává o jedné ze zajímavých oblastí komorní tvorby v rámci české poválečné hudby.

Soubor Krejčího pěti kvartet pokrývá široké rozpětí let 1928-1967, tedy prakticky celou skladatelskou aktivní tvůrčí dráhu - první kvartet totiž vznikl ještě během autorových studií na mistrovské škole ve třídě V.Nováka, zatímco poslední dílo z této řady bylo napsáno rok před autorovou smrtí.

Pozoruhodnou vlastností Krejčího tvorby, která se na tomto analyzovaném souboru skladeb rovněž významně projevuje, byla určitá intaktnost vůči vnějším vlivům, a to nejen vůči historickým událostem (tak svou komickou operu Pozdvížení v Efesu psal v době nejhlubšího Protektorátu), ale i vůči stylovým vývojovým proudům, které ho obklopovaly. Pětice smyčcových kvartet a vzájemná blízkost jejich neoklasického hudebního jazyka z hlediska formování, melodické, harmonické i nástrojově stylizační stránky, je toho zřetelným důkazem.

Diplomant se nad těmito otázkami samozřejmě zamýšlí; po úvodních kapitolách zabývajících se obecně hudebním neoklasicismem, kvartetní tvorbou z období kvartetní tvorby autorovy, skladatelskou osobností, celkovou tvorbou a stavem bádání přechází k detailním rozborům jednotlivých kvartetních děl a poté svá zjištění zasazuje do širších historických souvislostí. Z těch zaujmou především úvahy o smyslu citátů Internacionály, užitých v různých kvartetních dílech vzniklých v různých tvůrčích obdobích, stejně jako naznačené souvislosti s českou kvartetní tvorbou příslušného období i s autorovou symfonickou tvorbou – v tomto smyslu diplomant naznačuje i možný směr dalšího výzkumu, který by se mohl zabývat právě souvislostí mezi zmíněnými okruhy autorovy kvartetní a orchestrální tvorby a jejich společnými rysy nejen co do tvarování, harmonického a melodického jazyka, ale dokonce i co do motivických tvarů objevujících se v obou těchto oblastech Krejčího tvorby.

Závěrem bych vzhledem k uvedeným skutečnostem rád práci Libora Kvasničky „Smyčcové kvartety Iši Krejčího, ÚHV FF UK, Praha 2006“ doporučil k obhajobě a vyjádřil uspokojení nad faktem, že z pramenného hlediska významná, ale analyticky se jen náznakově vyjadřující literatura typu Holzknichtovy monografie o I.Krejčím je postupně doplňována a osvětlována analyticky zaměřenými pracemi, které její faktografická tvrzení doplňují o další důležitou dimenzi.

Praha, 27. 1. 2006

Prof.PhDr.MgA. Milan Slavický,
Ústav hudební vědy FF UK Praha,